

Kristus je otroke ljubil ter jih je v naročje jemal in blagoslovil, naš kaplan, ali on po tem ravna po Kristusovem izgledu, ako jih pretepa? Seveda on pretepa samo otroke tistih starišev, ki so naročeni na Štajerca ter jim grozi v šoli s pekrom in žveplom, zraven jih zapira v lojpo (forhaus) v najhujšem mrazu, čeravno otroci že vsi zmornjeni pridejo od daleč v šolo. Nekega učenca, po imenu Dorič iz Mihovc, je tako vdaril, da mu je izbil zob, da je bil siromaček ves krvav. Mi pa skupaj zbrani kmetje ne moremo si proti takemu katehetu drugače pomagati kakor da se te, dragi „Štajerc“, še tesneje ovijemo, ti si nam še prijatelj in nam pomagaš v naših stiskah, taki duhovniki pa ne!

Op. uredništva. Kaj pa k temu poreče g. nadučitelj, zakaj tako ravnanje ne naznani višji šolski oblasti? Kaj pravi k temu g. šol. nadzornik, ali so mu znane take reči in kaj misli ukreniti, da se tako lopovstvo za vselej odpravi iz šole? Kaj bo storil okr. šolski svet proti takemu katehetu, ali ga ne napodi iz šole, naj gre past živino in ne odgojevat nežne otroke? Kaj konečno napravijo naš mil. knezoškof proti takim veroučiteljem, ki na mesto z ljubeznjo, s palico in psovanjem učijo otroke božjemu nauku? To so važne reči, ki se morajo predru-gačiti in naše mnenje je, takega kaplana ne pustiti več v šolo!

Dopisi iz Koroškega.

Iz Vrbske okolice. Tukaj na Koroškem imamo list „Mir“, pravzaprav „Nemir“, in tisti ne dela nič drugega, kakor da ljudi slepari in šunta proti drugi narodnosti. In kaj tisti pozabi, to storijo naši vročerkvni kaplani, ki ne poznajo več kršč. ljubezni, kakor jo je oznanjeval naš Izveličar, temveč le sejo s sovraštvo med ljudstvo, kakor bi bili iz samega pekla in zato se ne čudimo, da jim ljudstvo, žalibog, obrača hrbet. In kako se tu pri nas napada „Štajerc“, ki vendar nič drugega ne želi kakor ljudstvo prav podučiti in mu prav svetovati! Ali ti črno-suknježi ne marajo resnice, ta jih bode v oči in zato toli sovražijo vrliga Štajerca. Napredni Slovenci na Koroškem, naročnite se in v vsaki gostilni zahtevajte Štajerca.

Opomba uredništva. Mi obžalujemo, da se na Koroškem dogajajo take krivice od strani mladih kaplančkov in tukaj pozivljamo vse napredne Korošce proti tistim brezobzirno postopati. Mi vemo, da mil. knezoškof v Celovcu o takem postopanju slovenskih kaplanov nič ne zvê, ker slovenskih listov ne bere in osebno se mu vse zataji. Tisti šuntajoči slovenski duhovniki na Koroškem, ki bi imeli biti po božji svoji službi vzgled za ljudstvo, pobuhišujejo in to je žalostna resnica! Brezobziren boj torej proti njim hočemo začeti, mi smo navihali ušesa že visjim kričačem in tudi prevznetnost mlečezobnih kaplančkov na Koroškem bode našla pri nas tak odpor proti njim, da jim bode zvenelo po njihovih kosmatih ušesih.

Iz Gutštajna. Dragi „Štajerc!“ Tudi jaz se na tebe obrnem, dragi „Štajerc“, da ti poročam nekaj o naši fari Gutštajn. L. 1797 je v Gutštajnu prenehala fara sv. Egidija. L. 1844 je prišel v Gutštajn zopet dušni pastir. L. 1861 je postal g. Fr. Feichtinger župnik. Ker je v Gutštajnu velika fara in troje fužin, zato so rekli takrat g. župnik, da hočejo pomagati, da trg dobi kaplana, oni pre bodo dali kaplanu hrano (košto) zastoni, drugo plačilo pa kaplan tako dobi iz verskega zavoda. Občina Gutštajn pa je rekla: Nas g. župnik Feichtinger ne bodo večno živeli, kaj bo tedaj s kaplanom po njihovi smrti? In g. župnik se na to odgovorili: Tukaj imate za 2000 gl. obligacij, dajte jih na obresti in od tistih obrestí se bo plačevala kaplanu hrana. G. Feichtinger so šli 1. 1874 in od tistega časa pri nas ni kaplana, le ob času, ko so bili pri nas stari župnik Woschner, smo po zimi sem ter tje dobili kak kaplančce. Zdaj pa ga zopet ni. Mi pa praviš, kje so tiste obligacije, ki so namenjene za kaplanovo košto? Svoje dni so bile v občinski kasi v Gutštajni ali sedanjí celovski knezoškof? N. Jožef Kahn jih je izmuznil, češ, da je to škofjski denar. In zdaj kaplana ni in denarja tudi ni več. Zmirom slišimo, kedaj se bodo naš sedanjí župnik Vaclav Valeš preselili v večjo faro, potem pre dobimo kakega starega

fajmoštra in kaplana. Pa kedaj bo tisto? Kaplan pa se pri nas jako potrebuje, ker je fara velika, dalje je tu 5 razredna šola in zraven je silno potrebno, da sta ob nedeljah dve službi božji, kajti brez druge službe božje jih mora po nedeljah veliko doma ostati brez meše. To so žalostne razmere in mi prosimo tem potom celovškega prezv. knezoškofa, naj nam že enkrat pošlje kaplana.

Najnovejše politične vesti.

Državni zbor se je sešel v torek, ter je bil na dnevnem redu zakon o vojaških novincih. Drž. zbor mora namreč vojnemu ministru najpoprej dovoliti, da sme izbirati po naborih vojaške novince. Z volilno reformo bo vlada počakala še kaka dva tedna, da poprej reši najnujnejše zadeve, pred vsem pa letni proračun.

Na Ruskem je za sedaj revolucija prenehala, ali načelniki puntarjev in prekucahov so sklenili, da naj se nadaljujejo atentati (napadi) na višje upravne in vplivne vojaške dosojanstvenike, in tako bomo vedno slišali, da je bil v tem ali onem kraju ustreljen ali z bombo raztrgan kak general ali kak veliki knez.

Kristijan IX, danski kralj, je dne 29. t. m. umrl v 88. letu svoje starosti. Z otroki je imel srečo. Njegov najstarejši sin je zdaj njegov naslednik na danskem tronu, drugi njegov sin Jurij sedi na grškem tronu, le najmlajši je še doma. Njegova najstarejša hči je angleška kraljica, mlajša je ruska carica-mati, najmlajša pa ima velikega vojvodo Camberlendskega ter stanuje v Gmundenu. Njegov vnuk Hakon je pred kratkim postal norveški kralj.

Spodnještajerske stvari.

Našim cenj. naročnikom. Za poslano naročnino vsem lepa hvala! Tudi novim naročnikom, ki so k nam pristopili v tolikem številu, izrekamo iskreno zahvalo. Pred vsem pa nas veseli, da ste v našem boju prišli do prepričanja, da naše delo je v resnici nesebično, le vam koristno ter da mi svoje skromne moči žrtvujemo le v vaš blagor. Vsak naj naše podjetje s tem podpira, da nam pridobi veliko novih naročnikov. Kdor ne pozna našega lista, naj ga zahteva na ogled ter se mu dopošlje ena številka brezplačno. Kdor pa si ga naroči, mora naročnino naprej plačevati. Tiste pa, ki nam še naročnino dolgujejo, prosimo, naj storé svojo dolžnost in poravnajo svoj dolg. Vsem pa kličemo: Živeli na dolga leta!

Iz ječe v Mariboru sta dne 22. t. m. pobegnila kaznjenca Leopold Legenstein in Johan Eberhart, ki sta bila na tri leta zaprta zavoljo ropá.

Samomor starca. V Mariboru v Tegetthoffovi ulici se je zastrupil 74 let stari posestnik iz Lučan. Preden je izpil v kavo namešano mišnico (arzenik), je postavil na mizo žegnano vodo, roženkranc in prižgal dve sveči. V prejšnjih letih se mu je dobro godilo, zdaj ga je najbrž revščina gnala k samomoru.

Vlak je povozil pri Vuhretu pri Marenberku nekega neznanega moža, ki je bil na mestu mrtev. Najbrž je bil kak ogrski živinski trgovec.

Več resnicoljubnosti! V zadnjem času se v raznih slovenskih listih prav na hudooben način podtika zasluznemu ptujskemu županu g. Ornig, kakor bi on bil kriv tega, da je nekaj Ptujčanov odpadlo od vere. Nato vam odgovorimo, da ga lahko ne najdete moža, čigar rodbina bi bila tako uzornega verskega mišljenja in vedenja, kakor je ravno rodbina g. župana. In da tudi on svoje verske dolžnosti spolnuje, morda bolj, kakor tisti, ki ga napadajo, o tem lahko poizvedete v ptujskem mestnem farovžu.

Političen shod v Ptuj. Dne 23. januarja t. l. je v Ptuj priporočal drž. poslanec Wastian o svojem delovanju v drž. zboru. Nato se je sklenilo vprašanje o zgradbi novega poslopja mestne hranilnice, kamor se bodo premostili tudi mestni uradi.

Predrzen goljuf. Dne 26. t. m. so vjeli tu v Doliču navihanega tička, ki se imenuje Johan Črnko. Na ime posestnika Kaisersbergerja si je izposodil iz ptujske hranilnice 1000 K. Ulovil je tega tička odvetniški uradnik g. Murko.

Spčetka je navihaneec vse tajil kakor gad noga. Se le, ko se je pri njem našlo več nakupljene nove robe, je priznal goljufijo. Iz vsega denarja je imel le 320 K, ostalo je že zafučkal, nekaj poplačal dolgove, nekaj pa zapil. Kako dobro je imel na dilah shranjen denar, spričuje to, da ga je še sam moral dolgo iskati, ko je že sleparstvo priznal. Zdaj je v preiskovalnem zaporu v Ptuj, kjer zdaj mesto pustnih krapov piha mogoče dišečo kašo.

Zmrznil je potoma posestnik Fr. Ferlin iz Veterinika pri Kozjem, ko se je vračal v soboto vinjen k svojemu domu.

Utopil se je v nekem potoku pri Slov. Bistrici kakih 50 let star kmečki človek. Pokopali so ga, ne da bi se bilo izvedelo, kdo in odkod je bil.

Dr. Brumen obsojen. Kakor smo že poročali, je bil ptujski prvaški dohtar Brumen pred osem leti graškim okrajnim sodiščem zavoljo žalitve dr. Plachki-ja v Ptuj obsojen na 4 tedne zapore, a do poostregega s postom enkrat na teden. Dr. Brumen, ki je bil že 7 krat predkaznovan, je pri graški odvetniški zbornici ovadil dr. Plachki-ja, da baje lovi klijente, da se obnaša tako, da to škoduje stanovskemu ugledu, da napravlja protipostavne rekurze itd. Obsojeni dr. Brumen je rekuriral k višjemu sodišču v Gradcu in tisti je zadnjo soboto popolnoma potrdilo razsodbo prvega sodišča tako da bo ovadaški prvaški dohtar Brumen, hočeš ali nečeš, z lepa ali z grda, moral iti na mesec pihat kašo. Kako pa ti je zdaj pri srcu, dr. Slepč, zdaj boš imel 4 tedne čas psovati in grdití poštene Nemce!

„Pri Amerikancu“ bereš včasí velikanski napis nad novo odprto trgovino. Vse, kaj je amerikanskega, diši vselej nekoliko po slepariji, zlasti so se v sleparjenju kmečkoga ljudstva odlikovale take amerikanske trgovine v Ptuj, Radgoni, Beljaku in Ljubljani. Tudi v Celju je pred kratkim odprl tako trgovino „Pri Amerikancu“ neki Košir in ko je s slabim blagom opeharil svoje odjemalce, z nepošteno konkurenco poškoval domače trgovce, je prišel na kant, kakor se je to dosedaj zgodilo z vsemi enakimi Amerikanci. Pazite torej in ne dajte se varati od vsakega privandranega sleparja, temveč se držite svojih znanih trgovcev, ki vam pošteno postrežejo, da se vselej z veseljem k njim vrnete, kadar potrebujete nakupiti robe za svojo domačo potrebo. Košir in njegovi kompanjoni so bili pred kratkim v Celju oddani sodniji.

Kranjski pankrt je novo krščen in je dobil pravega seveda tudi novo ime: Novi slov. Štajerc, v Ljubljani. O ti revček, ti uboga para, tvoje življenje je bilo britko, žalostno, sušico si vedno imel in za sušico v kasi tudi zaspal za vekomajnem po kratkem življenju! In tudi tvoj pogreb je bil ljudsiromašen, kdor nima cvenka, pogine in se po kopleje kakor — pes! Res se nam smiliš, solze, kup belebe kakor vinske jagode bi imele teči iz naših oces — tako smo te radi imeli! Križmana ven so zaradi nepopisnih, velikanskih zaslug penzijo niral in vleče svoj mastni penzijen iz tistega zivilfonda, ki ga je zadolžil pri tiskarni s svojim najslavnim listom. Zapustili so ga njegovi iskreni napajdaši, njegovi boritelji na pravi slovenski podlagi „Svoji k svojim“ in tako mu je zabobnal kar mrtvaški boben in list je prišel na kant. Vse je fuč, denarja ni, lista ni in naročnikov tudi ni, saj je nam razumno ljudstvo ne enkrat reklo: Dun Nam se studi in gnusi brati ta list in kratičko pot življenje je imelo naglo smrt. No, mi smo bili pripravljeni na to žalost, mi smo pričakovali hitri konec, saj ni bilo drugače mogoče. Ali tem priprvaškim in klerikalnim zapeljivcem je vse deveta slobriga. Zguba je zguba in takih reči, takih polomov so klerikalci in prvaki navajeni kakor parpadajno in bankrotirajo na kaki narodni podlagi ustanovljena narodna podjetja. Strašanska goljufija, nezaslišano sleparstvo in vnebovpijoče reči so dandanes na dnevnem redu pri klerikalcih in prvaki. Ako vam kako njihovo podjetje ne gre, ali gre rakovo pot, pa hajd se obrne, da podjetju drugo ime, samo da se ljudstvo slepari dalje in goljufa še huje. No, zdaj pa, ljubi kmet, delavec in obrtnik, že lahko veš, katera nebesa so ti odprta, ako te bodo nadlegovali kakor siten berač ter te silili in silili, da se naročiš na tistega novorojenega pankrta iz Ljubljane. Odpri vsakemu kratkomočno vrata na si-